

си въ уста-та си и го нарежда искусно съ гагж-тѣ и крака-та си. Туй гнѣздо быва твърде яко и вѣтрѣ е постлано съ пухъ отъ пера, за да лѣжатъ на мѣко пилцы-тѣ имъ. Лищивички-тѣ правятъ гнѣзда и въ горы-тѣ и по дѣр-вета-та, около кѣщята. Тѣ ся хранятъ съ мухы, комары и други насѣкоми, които ловятъ по вѣздуха съ быстро-то си фѣрканіе. Тѣ с'утрена ся разбуждятъ при разсѣмнуваніе, джебуляютъ и шумятъ, дору ный еще смы въ постели-тѣ; а цѣлъ день тѣ не свиваютъ крыла: и фѣркатъ и ловятъ хранѣ за себя си и за дѣтца-та си. Лищивичка-та легко и сильно фѣрка по вѣздуха, крѣстосва го тѣй различно, щото не е вѣзможно да ся опиши пѣтя ѝ. Тя има голѣмѣ грижж за дѣтца-та си; ако ся случи да падне нѣкое отъ гнѣздо-то, дору еще нѣма пера; то стары-тѣ тосъ часъ поправятъ гнѣздо-то за да не падятъ други.

Лишевички-тѣ -знаютъ да си помагаютъ противъ не-пріятеля. Едно врѣбче влѣзло въ гнѣздо-то на единъ ли-щивичкѣ, и кѣту тя дошла, врѣбче-то начело да іж хапи. Лищивичка-та, кѣту видѣла, чи не ще можи да му надвіе, фѣркнала назадъ и слѣдъ малко дошла съ много другарки, които носели калъ въ уста-та си и запушили дупкѣ-тѣ на гнѣздо-то. Врѣбче-то, кѣту останало безъ вѣздухъ, умрѣло.

Лишевички-тѣ есень ся събирятъ на купове (бю-люци) и утивятъ въ топли-тѣ мѣста, а пролѣть, кѣту стани топло и у насъ, дохождятъ пакъ, и ный казвамы, чи дошло лѣто-то.